

תת"ע 7399/03/20 - מדינת ישראל נגד עדי בנא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תתע"א 7399-03-20 מדינת ישראל נ' עדי בנא
תיק חיצוני: 14212414156

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עדי בנא
מטעם המאשימה:	עו"ד ערן לוף
מטעם הנאשם:	עו"ד מוטי לוי

החלטה

לפניי בקשת המאשימה להביא ראיות הזמה, לפי סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-9182 (להלן: "**החסד"פ**").

כללי

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה תקף (בלתי מורשה), בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, ואי ציות להוראת שוטר במדים בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
- על פי הנטען, בתאריך 18.11.2019 בסמוך לשעה 20:00 נהג הנאשם ברכב פרטי ברחוב אלנבי בחיפה ולאחר ששוטר הורה לו לעצור הוא ברח מהשוטר, לרבות רגלית.
- לאחר שהנאשם כפר בעובדות כתב האישום נשמעו הראיות. במסגרת פרשת התביעה העידו השוטרים ליאור דהן וגולן פלד ואילו מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו.
- לאחר שמיעת פרשת ההגנה ובטרם נקבע התיק לסיכומים (בשל רצונו של ב"כ הנאשם למצות הליך בעניין חומרי חקירה), הגישה המאשימה הבקשה דנן.

הבקשה וההליכים בעניינה

5. המאשימה עותרת לאפשר לה להעיד מחדש את עדי התביעה גולן פלד (להלן: "**פלד**"), וליאור דהן (להלן: "**דהן**"), וזאת לאור טענת הנאשם במסגרת החקירה הנגדית כי הוא אינו מכיר את השוטרים שהעידו. לטענת המאשימה היא לא צפתה את טענת הנאשם מראש ומדובר בטענה חדשה ומהותית המצריכה התייחסותה ובידיה ראיות שיזימו הטענה באופן מובהק.
6. בדיון שהתקיים ביום 22.11.21 מסר ב"כ המאשימה כי הבקשה מבוססת על מפגש קודם של השוטרים עם הנאשם, וכי מדובר בדוחות שנערכו בזמן אמת ולא בדיעבד.
7. בתגובה כתובה מיום 23.11.21 התנגד ב"כ הנאשם להבאת ראיות ההזמה וטען כי השוטר גולן פלד כלל לא העיד בנוגע לנאשם שכן רדף אחרי אדם אחר; ואילו ליאור דהן כתב כבר בדו"ח הפעולה (ת/4) כי הוא מכיר את הנאשם באופן אישי וחקירתו בבית המשפט התייחסה באופן פרטני ומפורט לעניין זה. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי עצם העובדה שהיה מפגש קודם אינו סותר את טענת הנאשם כי הוא לא הכיר את השוטרים (להבדיל מהיכרותם אותו), ובכל מקרה אין המדובר בטענה מפתיעה נוכח קו החקירה בו נקט אל מול השוטר דהן וכי למעשה המדובר במקצה שיפורים אסור. לחילופין טען כי יש להעביר לעיון ההגנה את הראיות מבעוד מועד.
8. בדיון שהתקיים ביום 12.12.21 עיינתי, בהסכמת ב"כ הנאשם, בחומר עליו מבוססת הבקשה- דו"ח עיכוב ודו"ח פעולה שעניינם עיכוב הנאשם במועד הקודם למועד האירוע.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

9. על דרך הכלל, כל צד יביא עדיו והראיות באמצעותם במקשה אחת: התביעה בפרשת התביעה וההגנה בפרשת ההגנה. החריגים לסדר הדין האמור קבועים בסעיפים 165 עד 168 לחסד"פ; ולעניינו סעיף 165 שכותרתו "ראיות נוספות מטעם התובע". סעיף זה מאפשר למאשימה להביא ראיות נוספות שנועדו לסתור טענות מטעם ההגנה אותן לא ניתן היה לצפות מראש- ראיות הזמה. היטיבה להסביר את הסיטואציה כב' הש' וילנר בבש"פ 6384/19 סלמאן עאמר נ' מדינת ישראל (30.10.2019):

"ככלל, על כל צד בהליך הפלילי להביא את ראיותיו "בחבילה אחת" בשלב הדיוני הקבוע לו - התביעה בפרשת התביעה וההגנה בפרשת ההגנה. ואולם, בנסיבות מיוחדות, מתיר החוק לחרוג מכלל זה (ראו: יעקב קדמי סדר הדין בפלילים 1558 (חלק שני, 2009)). כך, סעיף 165 לחסד"פ קובע כלהלן: "בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה".

מסעיף זה עולה כי ראיות התביעה המובאות לאחר סיומה של פרשת ההגנה, המכונות "ראיות הזמה", הן

ראיות שנועדו לסתור את טענות ההגנה שהתביעה לא יכולה הייתה לצפותן מראש. ראיות ההזמה הן, אם כן, ראיות שהצורך בהצגתן התעורר רק בשלב מתקדם של המשפט, ולעתים הן אף נאספו אך בשלב זה על-ידי באי-כוח המדינה".

10. נוסח סעיף 165 לחסד"פ מלמדנו, כי הבאת עדי הזמה מותרת במקרה בו התביעה לא יכלה לצפות מראש את טענות ועדויות ההגנה וכי עניין זה לא יעשה כדבר שבשגרה. עוד נמצאנו למדים כי יש לשקול בעניין את חלופת הזמן מאז סיום הבאת הראיות, מידת הקרבה לסיום ההליך המשפטי והיכולת לצפות מראש את הצורך בהבאת ראיות נוספות (ר' לדוגמא ע"פ 8653/10 פלוגית נ' מדינת ישראל (28.07.2011) ותפ"ח (מחוזי נצ') 41219-09-15 מדינת ישראל נ' אברהים בן תאופיק סלימאן (20.11.2017)).

11. עוד נקבע, כי "בכמה פסקי-דין, שניתנו בבית-משפט זה, הודגש הצורך לנהוג בזירות במתן רשות להביא ראיות נוספות, אחרי שנסתיימו ראיות בעלי הדין לפי הסדר הרגיל הקבוע בחוק. ברם, המגמה הברורה בפסקי הדין של בית-משפט זה היא למנוע עיוות דין, העלול להיגרם בין לנאשם ובין לאינטרס הציבורי, העלול להיפגע מזיכויו של עבריין עקב משגה של התובע; המגמה היא שלא לחסום לחלוטין את הדרך להבאת ראיות נוספות." (ע"פ 951/80 יצחק קניר נ' מדינת ישראל, פד"י לה (3) 505 (1981), בעמוד 510).

12. מאידך, קבעה הפסיקה כי אין הצדקה לעדות הזמה שמטרתה הבלעדית חיזוק ראיות התביעה:

"סע' 165 לחוק אינו כלי בידי התביעה לבצע מקצה שיפורים מקום בו התגלו סתירות בין עדי התביעה לעדי ההגנה בנושאים השנויים במחלוקת. הוא לא נועד לאפשר לתביעה לנסות ולחזק עדות שכבר הובאה, שאם לא תאמר כן הרי שבכל פעם שההגנה מביאה ראיה הסותרת ראיות שהובאו על ידי התביעה, קמה לתביעה זכות להביא ראיות הזמה, ועל כגון דא נאמר "אם כך, אין לדבר סוף". ברוח דברים אלו התבטא נשיא בית המשפט העליון (כתוארו אז) חש' שמגר כאשר אמר: "אכן, אין להסכים, שההליך הפלילי יהפך לנדנדה אין סופית של עדויות הזמה הדדיות." (ע.פ. 842/85 הרנוי נ. מד"י פ"ד מב(4) 259) (ת"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 360/96 מדינת ישראל נ' זאב בשן (04.05.1998)).

מן הכלל אל הפרט

13. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, שבתי ועיינתי בפרוטוקולי הדיונים ואף עיינתי כאמור במסמכים עליהם מבוססת הבקשה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

14. כפי שצוין בצדק ב"כ הנאשם, השוטר פלד לא התייחס בעדותו לנהג ולא זיהה אותו, לא בבית המשפט ולא בדו"ח אותו ערך (ת/1); וזאת מכיוון שהוא עיכב את הנוסע. נוכח האמור הרי שהיכרות מוקדמת בין שוטר זה לבין הנאשם אינה רלבנטית לצורך הכרעה בתיק ותשובתו של הנאשם בעניין צדדי זה הינה סופית בעיני ולא מצדיקה הבאת ראיות הזמה.

15. באשר לשוטר דהן, הרי שעיון בפרוטוקול של חקירתו בבית המשפט מלמד כי סוגיית ההיכרות המוקדמת היתה עמוד 3

מהותית לקו ההגנה והוא נחקר ארוכות בנושא (ר' לדוגמא עמ' 11 ש' 18 -עמ' 12 ש' 6; עמ' 13 ש' 11-12, 24-29; ועוד). למעשה, השוטר דהן אף נחקר באופן ספציפי על האפשרות שמילא דוחות נוספים בקשר לנאשם (ר' עמ' 11 ש' 28-30). ברור היה מחקירתו הנגדית של העד כי הנאשם, באמצעות חקירת ב"כ, מבקש לערער על ההיכרות המוקדמת הנטענת ולכן אין המדובר בטענה מפתיעה אלא במקצה שיפורים. לו היתה מבקשת המאשימה בסוף פרשת התביעה אורכה על מנת לנסות ולאתר מסמכים התומכים בטענת ההיכרות המוקדמת יכול והיה מקום לשקול כן, אך התביעה לא פעלה בדרך זו, הכריזה אל עדי ונזכרה לבקש להעיד את השוטרים מחדש רק עם תום פרשת ההגנה. המאשימה אף לא הבהירה בבקשתה ובטיעוניה מדוע לא אספה את המסמכים האמורים טרם פרשת הגנה (ודוק בין פרשת התביעה לפרשת ההגנה חלפו כחמישה חודשים תמימים) ולמצער מדוע לא עימתה את הנאשם עם מסמכים אלה במהלך חקירתו הנגדית?

16. לטעמי, מקום שבו אין המדובר הטענה מפתיעה או במסמכים שניתן היה לבחון אותם ו/או להבין את משמעותם הראייתית רק לאור טענותיו של הנאשם בעדותו, על התביעה להבהיר הבהר היטב מדוע הדברים לא נעשו קודם לכן והחריג המאפשר להביא ראיות לסתור יצטמצם עוד יותר. בהתאמה, מאחר ולטעמי לא היתה מניעה לאתר מסמכים אלה בטרם סיום פרשת התביעה (במיוחד כאשר במהלך חקירתו הנגדית התייחס השוטר דהן לאפשרות כי קיימים מסמכים כאלה), ולמצער להציגם בפני הנאשם במהלך חקירתו הנגדית, אין הצדקה לאפשר למאשימה לעשות כן כעת.

17. הבקשה אם כן נדחית.

18. התיק קבע, לשמיעת סיכומים, ליום 10.2.22 בשעה 13:00.

19. התייצבות הנאשם חובה, אחרת יישפט בהיעדרו ויוצא נגדו צו הבאה.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"ב, 17 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.